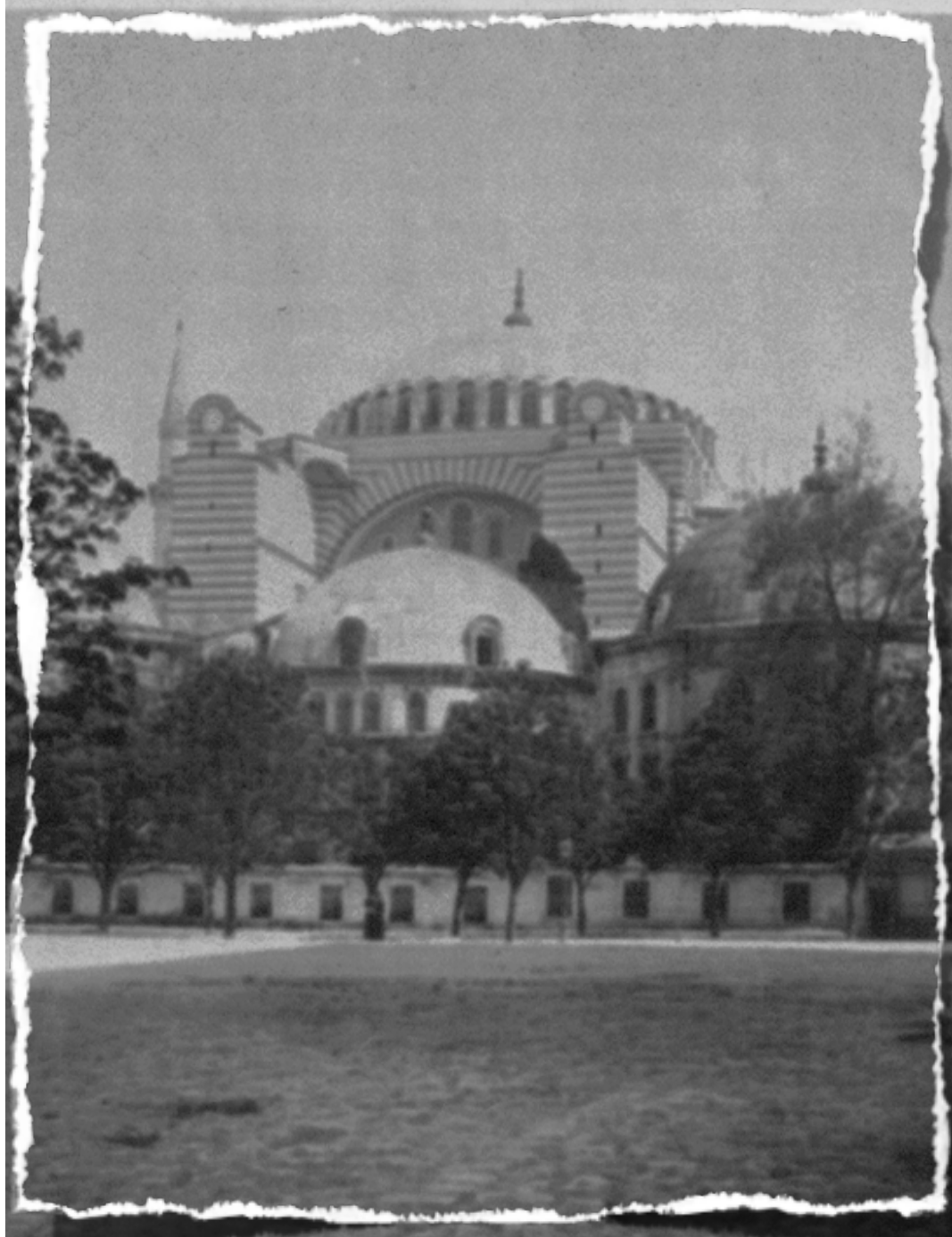

Zübde-i İman ve Hediye-i İhvan

İmanın Özü ve (Din) Kardeşlerime Hediye

Zeynep Kamil Hastahanesinin eski müdürlerinden Ali Rıza Efendinin eseridir

fikirvetercume.blogspot.com

SADELEŞTİRİLMİŞTİR

Zübde-i İman ve Hediye-i İhvan

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

Elhamdülillâhi Rabbil Âlemîn Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi ve sahabihi ecmaîn.

Malum ola ki : Evvela her mümin mükellefe altı şeyi bilmek farzdır. İman ve İslam , Din ve Millet , Şerii ve Şeriat .

İman ve İslam ikisi dahi birdir. Kalb ile inanıp dil ile ikrar etmektir. Nasıl şeyleri Peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) hazretleri Hak teala hazretleri tarafından getirip haber verdiyse cümlesi haktır ve gerçektir diyip mümin kalb ile inanıp dil ile ikrar etmek İman ve İslam derler. Bu ikisi şer'an bir olduğundan her mümin müslimdir ve her müslim mümindir. Cümlesine inandığından mümin derler ve razı olduğundan Müslim derler birbirinden ayrılmazlar. İman dahi üç kısımdır. İman-ı Taklid, İman-ı İstidlal, İman-ı Tahkikidir. Amma iman taklidi farz ve vacibi , sünneti ve müstehabı bilmeyip babasından gördüğü gibi yatıp kalkar , onun imanından korkulur. Amma İman-ı İstidlali farz ve vacibi , sünnet ve müstehabı bilir ve hem amel eder hem bildirir onun imanı kıtludur. Amma İman-ı Tahkiki cümle alem bir yere gelse , Rabbisini inkar etseler evvel asla kalbine de şekk ve şüphe gelmez. Onun imanı enbiya imanı gibi kuvvetlidir. İman ,

Hüda'nın hidayeti ve tevfiği manasınca gayr-i mahluktur. Lakin kulun kesb ve tasdiki ve ikrarı manasınca mahluktur. Zira kullar mahluk olduğu gibi kesbleride mahluktur. İmanın farzları ve şartları altıdır. Onlar müminleredir. Yani “amentü billahi ila ahire” manasıyla bilip kalb ile inanıp dil ile ikrar etmektir. Ehl-i Sünnet akaidinin cümlesi bu altıda dahildir.

Evvelkisi “Amentübillahi”- اَمَنْتُ بِاللّٰهِ : Ben Allah'u Azimüşşan hazretlerine inandım. Ona iman ettim , O vardır ve birdir , şeriki ve naziri yoktur. Bütün kemal sıfatlarla muttasıf ve noksan sıfatlardan münezzehtir ve müberradır.

İkinci “Ve Melaiketihî”- وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ Ben Allah azimüşşan hazretlerinin meleklerine inandım , iman ettim. Allah azimüşşan hazretlerinin melekleri vardır. Onlar nurdan yaratılmıştır. Yemezler , içmezler. Erkeklik ve dişilik onlarda olmaz hiç bir zamanda Allah tealaya asi olmazlar ve günah işlemezler ve onların içlerinde mukarrebin vardır. Onlar Cebrail,Mikail,İsrafil ve Azrail (a.s) dir ve bütün meleklerin efadılıdır.

Üçüncü “ Ve Kütübihi”- وَ كُتُبِهٖ Ben Allah azimüşşan hazretlerinin kitaplarına inandım ve iman ettim. Cümlesi ۱۰۴ kitaptır. Yüzü suhuf , dördü büyük kitaptır. Tevrat Hz.Musa'ya (a.s.) , Zebur Hz.Davud'a (a.s.) , İncil Hz.İsa'ya (a.s.) Kur'an azimüşşan Hz.Muhammed'e (s.a.v.) nüzul olmuştur. Kur'an azimüşşan

hepsinden sonra nüzul olup hükmü kıyamete kadar bakidir. Neshden ve Tebdilden beridir.

Dördüncüsü “Ve Rusulihi”- وَرُسُلِهِ- Ben Allah azimüşşan hazretlerinin peygamberlerine inandım , iman ettim. Evveli Hazreti Adem (a.s.) , ahiri bizim peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.v.) ikisinin arasında çok peygamberler gelmiş ve geçmiştir. Onların sayısını Allah teala hazretleri bilir ve dahi peygamberler hakkında bize bilmesi vacib olan sıfatlar beştir : Sıdk , Emanet , Tebliğ , Fetanet , İsmet .

Sıdk: Cümle peygamberlerin sözlerinde ve vaadlerinde sadık olması

Emanet: Cümle peygamberlerin emanet hıyanet etmeyip her hususta emin olması.

Tebliğ: Cümle peygamberlerin Allah azimüşşanın emir ve nehyini bilip ümmetlerine tebliğ etmek yani ulaştırması.

İsmet: Cümle peygamberlerin büyük ve küçük günahlardan beri olması.

Fetanet: Cümle peygamberlerin bütün insanlardan akıllı olması.

Beşinci “Vel yevmil ahiri”- وَالْيَوْمِ الْآخِرِ- Ben kıyamet gününe inandım ve iman ettim. Cümlemiz öleceğiz ve dirileceğiz.

Cennet ve Cehennem , Mizan , Sırat , Haşr ve Neşir,Azab,Kabir ve Sual'i Münkerin haktır.

Altıncısı “Ve bi'l-kaderi, hayrihî ve şerrihi mina'llâhi teâlâ”

Hayr ve Şerr olup olacak cümlesi -وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى-
Allah azimüşşan hazretlerinin takdiriyle ve dilemesiyle ve levh-i mahfuza yazmasıyla olduğuna inandım ve iman ettim. Asla .kalbimde şek ve şüphe yoktu

“Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh ve eşhedü enne

Muhammeden abdühû ve rasûlühü”

ve dahi imanın bekasına yani bizde kalıp , çıkmamasına şart ve sebep altıdır.

Evvela: Gayba iman etmek. İmanımız iman-ı gaybidir. Zira biz Hak teala hazretlerini gözümüzle görmedik lakin görmüş gibi inandık. Asla şek ve şüphemiz yoktur.

İkinci: Yerde , gökte , insanda ve cinde Allah teala'dan başka bir kimse gaybı bilemez diye herkes bu itikad üzere olmak.

Üçüncü: Helali helal olduğuna inanmak.

Dördüncü: Haramı haram itikad etmek yani Allah azimüşşanın haram etmiş olduğuna inanmak.

Beşinci: Bir kişi ne kadar salih mütebedeyyin olsa da Hak tealanın azabından emin olmayıp daima korkmak.

Altıncı: Bir kişi ne kadar günahkar olsa da Allah azimüşşan hazretlerinin rahmetinden ümidini kesmemek.

Ve dahi iman ile amel beyanında fark vardır. İman daima gerektir. Amel vaktiyle olur. İman aslidir. Amel ona tabiidir.

İman ona şart , amel ona meşruttur yani imansız amel mukabil olamaz. İmanı terk eden kafır olur , ameli terk eden fasık olur yani hak yolundan dışarı çıkar. İman müminden kalkmaz, amel bazen kalkar. Mesela : Hayızlıdan namazın kalkması. Ve gani iken fakir olandan zekat , hac ve kurban kalktığı gibi iman kaza olunmaz. Amel kaza olunur. Bütün enbiya-yı izam imanda beraberdir. Şeri'at amelde muhtelif derler. Bütün müminler imanda beraberdir , amellerinde muhtelifdir. Farzlara inanmak imandır. İşlemek ameldir. Haramlara inanmak imandır. İşlemek ameldir. **İmanda hata afv olunmaz.** Amelde hata afv olunur. İman ile vasiyet olunamaz , amel ile vasiyet olunur. İman ile olanlarda iman baki kalır , amel sakıt olur. İmanın ecri mahşerde husemaya verilmez , amelin ecri verilir. İmanın sevabı tartılmaz , amelin sevabı tartılır . Cennete iman ile girilir yalnız amel ile girilmez. Müşahede-i cemal iman ile olur yalnız amel ile olmaz. Ve dahi İslamın binası beştir : Savm , Salat , Hac , Zekat ve Kelime-i Şehadet yani oruç tutmak , namaz kılmak , hacca

gitmek , zekat vermek ve kelime-i şhadet getirmek. Medar-ı İslam kelimeler yönünden ikidir.

Evvela التعظيم لا مر الله : Yani Allah'ın bütün emirlerini ta'zim ve hakkında riayet ve hulus etmektir.

İkincisi الشفقة على خلق الله : Yani Allah'ın mahlukatına ilahi vech üzere merhamet edip , incitmemektir.

Ve dahi Din ve Millet ikisi dahi birdir. Peygamberimiz Hz.Muhammed (s.a.v.) Hak tealadan itikada yani inanmaya müteallik getirdiği şeylere din ve millet denir. Allah azimüşşan hazretleri indinde makbul ve mergub olan din “din'i İslamdır”.

Bu Din-i İslama girmek sakaleyne yani insan ile cinlere farzdır.

Ve dahi Şeri ve Şeriat ikisi bir bütündür. Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.v) Hak tealadan amele yani işlemeye müteallik getirdiği şeylere şer'i ve şeriat denir. Bunlar dahi sekizdir : Farz , Vacib , Sünnet , Müstehab , Mübah , Mekruh , Haram , Müfsid.

Bu sekize ahkam-ı şeriyye dahi denir ve ef'al-i mükellefin dahi bunlardır.Ef'al-i mükellefin demek bir adam gerek erkek gerek dişi akil ve baliğ olduğu saat bu zikr olunan şeyleri bilip ve inanıp vakti geldiğinde amel etmek ve şer'i şerifte vardır diye inanmak her mükellefe farz olur inanmayan kafir olur.

نَعُوْذُ بِاللّٰهِ